

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/209/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321204984
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2321204984.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: V. H., J.: XX.X.XXXX, Y. G. N. XXX, I. S., zast.: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 2.128,72 Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 766,72 Eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 2.128,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.11.2021 do zaplatenia ako aj trov konania. Právny predchodca žalobcu svoj nárok odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným dňa 19.9.2017 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému poskytol úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.500 Eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50 Eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam právneho predchodcu žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 4.11.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.128,72 Eur.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta triangel a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 19.9.2017, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., výpis z Pôžičkovej karty Triangel ku dňu 4.11.2021, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 26.1.2022, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, predžalobnú upomienku zo dňa 5.12.2018, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 2.1.2019, doručenky.

3. Uznesením sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX-XX zo dňa 23.2.2022 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 vstúpil žalobca.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 2.5.2022 vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.2.2019 a rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018. Zároveň žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu pre porušenie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (nedoručenie výzvy žalovanému).

5. Podaním zo dňa 30.6.2022 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie 766,72 Eur s príslušenstvom späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Po čiastočnom späťvzatí žaloby si žalobca uplatňuje už len rozdiel medzi sumou čerpaného úveru 1.774 Eur a sumou, ktorú žalovaný doposiaľ uhradil 380 Eur, čo predstavuje istinu 1.362 Eur. Zároveň žalobca doplnil, že aktívnu legitímáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.1.2022, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky V., čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal jeho aktívnu legitímáciu v spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Poukázal na rozsudok NS SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil súdu aj výzvu právneho predchodcu, banky zo dňa 5.12.2018, ktorou preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon o bankách neuvádza, akú formou má mať výzva banky pred postúpením, uvádza len obsahové náležitosti výzvy. Každý právny úkon sa vykladá podľa svojho obsahu. Žalobca ďalej vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalovaný doručenie výziev zo strany jeho právneho predchodcu nikdy nerozporoval. Zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorého zaplatením je v omeškaní a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný bol jednoznačne vyzvaný na úhradu časti pohľadávky už dňa 5.12.2018 a na úhradu celej splatnej pohľadávky dňa 2.1.2019 a následne bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Jednoznačne tak boli splnené všetky zákonné náležitosti pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách. Žalovaný v spore preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu, svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. K námietke premlčania žalobca uviedol, že uplatnený nárok v čase začatia sporu dňa 30.12.2021 premlčaný nebol. Podľa zákona č. 62/2020 Z.z., podľa § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní), podľa § 8 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.1.2021) do 28. februára 2021 neplynú (spolu 40 dní). Počítajúc 76 dní zákonného neplynutia lehôt, v prípade počiatku premlčania celého uplatneného nároku od splátky splatnej dňa 20.10.2018, bola žaloba podaná dňa 30.10.2021 v 3 ročnej premlčacej dobe. Nami uplatnený nárok tak premlčaný nie je.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 22.11.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju účasť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím veci bez ich účasti. Nedostavil sa žalovaný, ktorého neúčasť ospravedlnil jeho právny zástupca. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní namietal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko podací hárok z 26.1.2022 sa týka listiny označenej ako oznámenie o postúpení pohľadávky, čo potvrdzuje aj žalobca vo svojom vyjadrení, nakoľko identifikuje zásielku podľa podacieho hárku. V tejto súvislosti namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko nepreukázal doručenie oznámenia a o postúpení pohľadávky žalovanému. Záverom svojho vyjadrenia uviedol, že žalobca nepostupoval v súlade s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zz, v dôsledku čoho nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a tým pádom ani postúpiť úver. Citované ustanovenie sa má vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016, 12Co/107/2019. Odhliadnuc od uvedeného má za to, že ak aj pôvodným veriteľom by bola spoločnosť Consumer Finance Holding, je po zlúčení s prvotným veriteľom - VÚB bankou, banka dodržať postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/4/2021 a rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoCsp/60/2021. V nadväznosti na uvedené žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 27.2.2023 k spôsobu akým právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver uviedol, že tieto skutočnosti vyplývajú priamo z článku II Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde žalovaný vyplnil informácie týkajúce sa priemerného čistého mesačného príjmu, a rovnako tak bol povinný uviesť názov zamestnávateľa. Právny predchodca žalobcu si tak riadne splnil podmienky upravené v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s návrhom, vyjadreniami strán sporu, čiastočným späťvzatím žaloby a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav: dňa 19.9.2017 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty a zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec 600 Eur so štandardnou mesačnou splátkou 20 Eur, splatnou 20. deň v kalendárnom mesiaci, so štandardnou úrokovou sadzbou 9,90% ročne, RPMN vo výške 12,95%, priemerná RPMN 22,42%, odplata 12,95%. V článku II. zmluvy údaje klienta o zamestnaní sa uvádza, že je zamestnaný v Lidl Sereď, s priemerným čistým príjmom za posledných 6 mesiacov 750 Eur. Žalovaný porušil povinnosť uhrádzať splátky riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 5.12.2018 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného na bezodkladne uhradiť na kartový účet nedoplatok na splátkach vo výške 150 Eur a zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade bude oprávnený úver zosplatiť. Z dôvodu neuhradenia dlžných splátok riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.1.2019 - oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru oznámil žalovanému splatnosť dluhu v celom rozsahu naraz a žiadal úhradu celého dluhu vo výške 1.550,35 Eur. Listom zo dňa 26.1.2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky voči žalovanému vyplývajúcej zo zmluvy č. XXXXXXXXX zo dňa 5.10.2017 ku dňu 21.1.2022 na žalobcu.

9. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobcu späť.

18. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

21. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

22. Vzhľadom na účinné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu v časti o zaplatenie sumy 766,72 Eur pred otvorením pojednávania, súd konanie v súlade s citovaným zákonným ustanovením v tejto časti zastavil.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným je preto zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a preto súd predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú.

24. Žalovaný v konaní okrem iného namietal aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytovaní úveru v súlade s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. keď dostatočne neposudzoval jeho bonitu. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či právny predchodca žalobcu bol oprávnený pohľadávku zosplatniť s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitímovaným subjektom v predmetnej právnej veci.

25. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

26. Zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v § 7 ods. 1 povinnosť veriteľa pred uzatvorením alebo zmenou spotrebiteľskej zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. pre platné zosplatnenie pohľadávky banky sa vyžadovalo, splnenie povinnosti banky pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom banka mala vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

28. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. Najvyšší správny súd Českej republiky charakterizoval odbornú starostlivosť ako povinnosť, ktorá je prejavom zásady profesionality platnej pre oblasť obchodného práva, ktorá predpokladá vyššie nároky na obchodníkov, čo sa týka ich vedomostí, znalostí a informovanosti (1Afs 94/2009 z 30.09.2009). Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať, nie sa uspokojiť len s jeho ničím nedoloženými vyhláseniami. Informáciu o výške príjmu spotrebiteľa môže veriteľ overiť napríklad potvrdením o príjme vystaveným zamestnávateľom alebo výpisom z bankového účtu spotrebiteľa kde bola príslušná suma pripísaná. Súd sa s obsahom odbornej starostlivosti ako k nemu dospel Najvyšší správny súd Českej republiky, stotožnil. Takto definovaný obsah odbornej starostlivosti korešponduje aj s vymedzením tohto pojmu v čl. 2 písm. h) Smernice č. 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, podľa ktorého odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti. Stotožnil sa aj s potrebou verifikácie spotrebiteľom poskytnutých informácií. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť.

29. Súd má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené.

V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

30. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov - zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty vyplýva, že právny predchodca žalobcu u žalovaného zisťoval len či je zamestnaný a kde a aký je jeho priemerný mesačný čistý príjem. Súd je toho názoru, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď pred poskytnutím úveru nezisťoval ďalšie okolnosti, najmä mesačné výdavky žalovaného, rodinný stav, neprihliadol na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Vzhľadom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu ako veriteľa požadovať preukázanie bonity klienta, teda v uvedenom prípade bolo na žalobcovi ako veriteľovi, aby preukázal, že si svoje povinnosti, resp. že jeho právny predchodca si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov splnil, teda, že si v uvedenom prípade splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu pri skúmaní bonity žalovaného vychádzal z údajov uvedených zmluve o úvere, teda že žalovaný je zamestnaný, s priemerným mesačným príjmom vo výške 750 Eur. Súd má za to, že toto konanie nie je možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovaného, ako napr. mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného potrebnej pre posúdenie jeho schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver o nespĺnení si povinnosti právneho predchodcu žalobcu o preukázaní odbornej starostlivosti posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou nebol v prvom rade oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v druhom rade uzatvorená spotrebiteľská zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Právny predchodca žalobcu nemohol platne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a mohol sa účinne domáhať len zaplatenia nevrátenej dlžnej istiny spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

32. V súlade s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., na inú osobu je možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. V prípade, ak by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, nebolo by možné pohľadávku postúpiť. Aby došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné dodržať aj zákonný postup uvedený v § 7 ods. 1 v spojení zákona č. 129/2010 Z.z. To znamená, že k tomu, aby došlo k zosplatneniu pohľadávky bolo v danom prípade potrebné, aby veriteľ (právny predchodca žalobcu) postupoval pred uzatváraním zmluvy s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaného. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval pred uzatvorením zmluvy o úvere v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanému ako dlžníkovi na žalobcu, teda, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatnenej pohľadávky. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

34. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých

detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, t. j. podľa úspešnosti v spore. Žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní úspech, súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.